

Arrest

nr. 190 615 van 10 augustus 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 23 februari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 januari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 april 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 mei 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat E. MASSIN, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart over de Gambiaanse nationaliteit te beschikken en afkomstig te zijn uit Kubuneh. In 1996 sluit u zich aan bij de oppositiepartij United Democratic Party (UDP), u wordt jeugdactivist. U studeert af in 2005, u wordt in 2006 leerkracht en studeert nog een opleiding Frans bij om een gekwalificeerde leerkracht te worden. De laatste school waar u les geeft is Korajula Kanda Basis Cycle School, daar bent u voor bijna vier jaar vicedirecteur voor uw komst naar Europa. In die periode wordt u ook verschillende malen tot de beste leerkracht van het district benoemd. Uw oom S.D. is een oppositielid, in maart 2010 wordt hij gearresteerd door de overheid in Sintet dorp. In de regio zijn soldaten gestorven en de lokale bevolking, waaronder mensen uit Guinée en Burkina Faso, wordt beschuldigd van hekserij. Uw oom verdedigt hen en wordt samen met 200 dorpelingen opgepakt. Jullie weten sindsdien niet waar hij is, u wordt zelf nooit door de politie ondervraagd hierover of geïnterviewd. Ook uw ooms Y.K. en L.J. worden mishandeld, de laatste overlijdt. Op 5 april 2012 wordt u gearresteerd en vastgehouden op het

politiebureau, dit na de parlamentsverkiezingen. U viert immers de overwinning van de onafhankelijke kandidaat Bouba Isanneh aan wiens campagne u deelgenomen heeft. Dit is in Brikama, onder aansturen van Sifaye Hidaro laat de lokale gouverneur Lamin Sanneh u en bijstanders arresteren, jullie worden 3 dagen vastgezet in Banjulinding police station. Hierop wordt u vrijgelaten en het jaar nadien wordt u als vicedirecteur benoemd op uw school in Korojula. U blijft al die jaren een jeugdactivist en "low profile" door uw job en door de gemeenschap waar in u les geeft, in Korojula is 95% een medestander van de toenmalige president Jammeh en de overheid. Aangezien er geen vrijheid is in het land en journalisten er hun werk niet kunnen doen stuurt u samen met La.Ja., een collega-leerkracht, A.J. en M.T., informatie en foto's per mail naar journalisten in de diaspora, namelijk Fatu Radio in Amerika en Ahmed Gitteh in Canada. Ahmed Gitteh leert u kennen wanneer u Frans studeert, Fatu Radio is de broadcast van Fatu Camara, een exoverheidsmedewerkster. Jullie geven informatie door via M.T., zoals over de gebeurtenissen rondom uw oom in 2010, u geeft een lijst door met namen van verdwenen mensen en het profiel van uw oom, u interviewt ook Lantonbong Tamba, een voormalig chieft over de verhouding tussen Sintet dorp en het dorp van de president in 2015. U ontmoet Lantonbong in Serrekunda. In februari 2015 vlucht A.J. naar Senegal, zijn broer zit in de NIA en heeft een lijst van contactpersonen van Fatu Radio. U wordt zelf niet bedreigd door de overheid of gezocht op dat moment. In de zomer van 2015 hoort u van uw broer dat M.T. gearresteerd is, er wordt in uw compound gezocht en daar worden T-shirts gevonden, hierdoor wordt een aanhoudingsbevel uitgeschreven dat ze geven aan uw broer Ta.. Op 28 juli 2015 neemt u een vlucht naar België. U verblijft twee dagen in België, hierop gaat u naar Nederland. U verblijft van 30 juli 2015 tot maart 2016 in Nederland, omdat u via een visum voor België naar Europa gekomen bent wordt u overgenomen door België, u komt hier op 24 maart 2016 aan en uw asielaanvraag wordt hier behandeld.

U dient de volgende documenten in ter ondersteuning van uw asielaanvraag: "The Gambia Voter's Card (dd. 25/06/01), het akkoord tot overname van uw asielaanvraag Dublin Unit Dienst Vreemdelingenzaken (dd. 9/11/2015), "salary payslip" van "Ministry of Education Republic of the Gambia" (dd. 06/2010, 11/2011, 01/2012, 09/2013), "Felicitation" van "French Programmes Coordination Office, Ministry of Basic & Secondary Education" (dd. 28/05/2013), "Certificat de Participation" van de "Coopération Française Nous parlons français" (dd. 12/05/2010), "Attestation" van "Ministère de L'Enseignement Supérieur et de la Recherche REPUBLIQUE TOGOLAISE" (dd. 11/06/2010), "Best Teacher Award" van de "Upper River Region" (dd. 12/04/2013), "Certificate of Merit" van de "Upper River Region" voor het schooljaar 2012-2013, "Certificate of Recognition for Commitment to Teaching" van "Ministry of Basic and Secondary Education, Regional Education Directorate Region Six Basse", "Birth in the Gambia in the year 1985 - Faye" (dd. 8/09/2003), "Birth in the Gambia in the year 1979 - Masaneh" (dd. 29/12/2015), "Birth in the Gambia in the year 2010 M.L." (dd. 27/12/2010), foto's van u als leerling, u als leerkracht en uw vrouw en kinderen, "Personal History Saney Jammeh" (dd. 25/03/2014), "Personal History S.J." (dd. 25/03/2014), "Bench Warrant" van "Magistrate court of the Kanifing Municipal Council" (dd. 10/08/2015), "Annual Report: Gambia 2010" van "Amnesty International" (dd. 28/05/2016), "Gambia: Crackdown Threatens Presidential Election" van "Human Rights Watch" (dd. 02/11/2016) en "UDP Membership (sic) Card" (dd. 2/09/1996).

B. Motivering

Het CGVS kan niet anders dan vaststellen dat u niet in aanmerking komt voor het statuut van vluchteling door een 'gegronde vrees voor vervolging' onder de Conventie van Genève of het statuut van subsidiair beschermde door een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade'.

Vooreerst merkt het CGVS op dat u doelbewust informatie achterhoudt gedurende de eerste helft van het gehoor en tijdens uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Dit wijst in de richting van frauduleuze intenties aangaande uw asielaanvraag. Uit de informatie die het CGVS over u heeft, blijkt dat u een **Schengenvisum aanvraagt voor België via de diplomatieke post in Dakar, Senegal, met als reden familiebezoek**, dit visum wordt u toegestaan op 22/06/2015 (zie visumdossier in administratief dossier) voor een periode van 60 dagen (dd. 26/07/2015-9/10/2015). In uw visumdossier zit een Gambiaans paspoort (PC008426) uitgereikt op 30/03/2015. Hierop reist u naar België op 27/07/2015 om na twee dagen bij een vriend in Luik door te reizen naar Nederland en daar asiel aan te vragen (zie administratief dossier Verklaring DVZ vraag 31). Op het CGVS stelt u dat u op 28 juli 2015 naar België vloog met een paspoort dat u niet meer heeft en de 30ste naar Nederland ging om asiel aan te vragen. **Hieruit blijkt al dat u geen asiel aanvraagt in het eerste land waar u toekomt en bij de eerste mogelijkheid die u hier toe heeft, iets wat uw vrees op zich al ondermijnt.** Pas wanneer u geconfronteerd wordt met de informatie die het CGVS over u heeft via uw visumdossier (zie administratief dossier) geeft u stapsgewijs informatie vrij. Hierover stelt u, erg opmerkelijk, "sorry dat het ontdekt is" (CGVS p. 15) omdat u "het niet wilde delen door bepaalde redenen" (CGVS p.15). U beweert eerst dat "een broer van mij" (CGVS p. 8), dan weer dat een medestander en vriend van de UDP u hielp met uw visum, namelijk D.S. (CGVS p. 9). Echter beschikt het CGVS over de informatie dat u een zus heeft in België, B.J. (zie visumdossier in administratief

dossier) die borg staat voor uw komst naar België. Nochtans, heeft u het over een oom in het Verenigd Koninkrijk en een neef in Nederland wanneer u naar familie in de Europese Unie gevraagd wordt, zonder B.J. te vermelden (CGVS p. 4). Nog opmerkelijker, wanneer u het heeft over uw eigen familie somt u uw broers en zussen op opnieuw, zonder, hierbij uw zus B.J. te vermelden (CGVS p. 9). Het CGVS vraagt u dan maar of B.J. uw zus dan niet is waarop u, erg vreemd, eerste stelt dat het een zus van u is, wanneer verder gevraagd wordt zegt u "Welke B.J. bedoelt u, ik heb een erg grote familie" (CGVS pp.9-10). Zo lijkt het, op zijn minst, alsof u informatie wil achterhouden. Hierna wordt u dus gevraagd waar u verbleef, die eerste twee dagen in België waarop u stelt bij B.J. in Leuven, geconfronteerd met de tegenstrijdigheid ten opzichte van wat u zei op DVZ (cf supra) stelt u dat u niet wilt dat B.J. in "uw zaak" geïmplementeerd wordt, dat zou heel erg zijn in uw land, dus u wilt op dat moment niet dat haar naam daar staat, hierop bevestigt u wel dat jullie dezelfde vader en moeder hebben (CGVS p. 12). Op de simpele vraag waarom u haar naam dan niet spontaan geeft stelt u, ontwijkend, dat u bang bent voor uw overheid. Als mensen in uw land het weten dan komt B.J. er ook in de problemen en kan ze met haar schoonfamilie er niet meer op reis (CGVS p. 12-14). Dit is natuurlijk geenszins een verklaring om deze informatie achter te houden, het is net B.J. die u naar België helpt komen, dus heeft de Belgische overheid, de facto, deze informatie al, u wordt hier ook op gewezen (CGVS p. 12), maar u kan niet verder gaan dan de bovenstaande, vage, verklaring. Daarbij komt dat u in het begin van het gehoor letterlijk gewezen wordt op de vertrouwelijkheid van de behandeling van uw dossier en vooral op het feit dat er geen informatie gedeeld wordt met de autoriteiten in uw thuisland (CGVS p.2). Iets wat u zelf aanhaalt, u stelt dat u weet dat het gesprek confidentieel is (CGVS p. 12). Hieruit blijkt dus dat u zelf in se weet dat u geen reden heeft om deze informatie achter te houden. Er wordt u dan gevraagd hoe D.S. u helpt, u stelt dat hij u naar Dakar helpt omdat hij een vriend van de consul in Banjul is, u gaat persoonlijk naar Dakar in april 2015 (CGVS p.15). **Bovendien blijkt dat de Gambiaanse overheid u actief geholpen heeft in uw visumaanvraag voor België, op zijn minst gezegd opmerkelijk te noemen voor iemand die op dat moment vervolging vanuit diezelfde overheid vreest.** Ook hier houdt u, opnieuw, doelbewust informatie achter; u wordt gevraagd wie nog u aan informatie en brieven over bijvoorbeeld uw job helpt en u stelt enkel u en B.J. (CGVS p. 13). Nochtans blijkt dat uw directeur een brief voor u schrijft. U wordt tevens gewezen op de benoemingsbrief van het Personal Management Office van het Gambiaanse Ministerie van Onderwijs in uw visumdossier (zie administratief dossier), waarop u stelt (CGVS p. 14) dat als u wilt reizen u het recht heeft om geïdentificeerd te worden als een lid van een ministerie en dat u hierdoor een dit soort brieven krijgt. Dit impliceert, op zijn minst, een contact met het bovenstaande ministerie. dat daarom ook uw directeur op de school u een brief moest schrijven (dd. 30/04/2015, zie administratief dossier). Deze brief is een aanbevelingsbrief en u haalt deze pas aan wanneer u er zelf al op attent gemaakt wordt. Wanneer u gevraagd wordt waarom u niet eerder zegt dat uw directeur u een brief schrijft ter ondersteuning van uw reis stelt u enkel dat u het vergat (CGVS p. 13). Hieruit blijkt alweer dat u de intentie heeft om deze informatie achter te houden. Bovendien stelt u dat u een nieuw paspoort aanvraagt in maart 2015 en situeert u tegelijk uw problemen in de periode eind februari-maart 2015 (CGVS p. 14). Dit toont een contact aan met de Gambiaanse administratie. Dit alles zijn toch erg tekenende uitlatingen in uw geval, hieruit blijkt dus dat op zijn minst een deel van **de Gambiaanse overheid op de hoogte is van uw reisplannen en u hierin zelfs actief ondersteunt. Hoewel u keer op keer de kans krijgt om zelf, spontaan, informatie te verschaffen doet u het pas wanneer u niet anders meer kunt, dit druist in tegen de medewerkingsplicht** die u nochtans in het begin van het gehoor duidelijk gemaakt wordt (CGVS p.2) én waar uw advocaat u moet op wijzen (CGVS p.15). U wordt gevraagd waarom u niet meteen bij aankomst in België asiel aanvraagt, maar u raakt opnieuw niet verder dan dezelfde verklaring die u al eerder gaf (CGVS p. 28). Tevens toont uw visumdossier, via de loonbrieven van het Gambiaans ministerie voor onderwijs aan dat u tot april 2015 betaald wordt door de Gambiaanse overheid, dit terwijl u beweert dat uw problemen, met dezelfde overheid, dan al begonnen zijn (CGVS p.14, p.25). Dit op zich is natuurlijk al vreemd. Het CGVS kan niet anders dan vaststellen dat u asiel aanvraagt in een land waar u geen visum voor aanvraagt, namelijk Nederland, in combinatie met al het voorgaande, kan afgeleid worden dat u de intentie heeft om asiel te verkrijgen zonder dat de informatie uit uw visumdossier aan het licht komt. Naast uw recente asielmotieven, roept u twee voorgaande gebeurtenissen in, de arrestatie van uw oom S.D. in Sintet dorp (CGVS p. 7) en uw eigen arrestatie in 2012 (CGVS p.3, pp.21-22). Dit overkomt uw oom in het jaar 2010, echter de politie heeft u toen niet ondervraagd of u daar ook niet persoonlijk over aangesproken (CGVS p.7), bovendien blijkt uit uw eigen verklaringen doorheen het gehoor dat u in de jaren erna was u zelf nog erg actief bent binnen de overheidsstructuren van Gambia. U verklaart dat uw oom S.D. vermeld staat in het Amnesty-artikel dat u indient (CGVS p. 7), maar dit is niet het geval (zie administratief dossier). Het CGVS merkt tevens op dat u maar 1 pagina van het rapport indient en daardoor voegt het CGVS het volledige rapport toe aan de COI (zie kopie administratief dossier). Het CGVS merkt tevens op dat de naam S.D. nergens te vinden is in de COI omtrent deze gebeurtenis.

Tevens heeft u het over 200 opgepakte dorpelingen, terwijl de pagina van het Amnesty Rapport (zie administratief dossier) die u zelf indient het heeft over 1000 dorpelingen. Toch een wezenlijk verschil. U stelt tevens, helemaal op het einde van het gehoor, dat twee andere ooms van u hierbij betrokken zijn, Y.K. en L.J. welke laatste tot de dood toe geslagen zou zijn (CGVS p. 29), het is al vreemd dat u deze pas helemaal op dat moment vermeldt, echter u gaat ook over tot tegenstrijdige verklaringen. Dit is vooral belangrijk omdat u deze gebeurtenis aangeeft als uw motivatie om informatie door te spelen aan Fatu Radio en een chieft te interviewen (CGVS p. 28-29), dit alles in 2015, vijf jaar na de feiten. U stelt dat dat de juiste tijd is voor "payback" omdat "alles steeds erger wordt" en u uit woede de regering "wilt uitdagen". U verwijst naar de algemene situatie, namelijk de verkiezingen en haalt hierbij de arrestatie van de oppositieleider en 19 anderen aan, een arrestatie die nochtans, volgens het artikel hieromtrent dat u zelf indient (zie administratief dossier) pas in 2016 plaatsvindt wanneer u al niet meer in Gambia bent. U wordt hierop gewezen en stelt dat u het doet omdat uw familie in de gevangenis zit, hierop bevestigt u nogmaals dat u toen, in 2010, geen probleem gehad hebt (CGVS p. 29). Hierop haalt u uw twee andere ooms aan, deze zitten volgens uw verklaring niet in de gevangenis, volgens u zitten "anderen" in de gevangenis, u precificeert niet om wie het gaat en u stelt opnieuw dat uw oom verdwenen is (CGVS p. 29). **Dit alles is dermate vaag en verward te noemen dat het niet aannemelijk is dat u werkelijk een familieband heeft met de personen die u hier aanhaalt.** Opmerkelijk is het ook dat u dus zelf nooit aangesproken bent hieromtrent door de overheid (CGVS p. 7, p.29), dus bijgevolg ook niet bedreigd, u kan dit dus niet linken aan uw eigen persoonlijke vrees zoals dat verwacht wordt in de Geneefse Conventie. Echter, u neemt dit als **aanleiding** voor de risico's die u neemt in 2015, vijf jaar na datum, in een periode dat u vicedirecteur bent van een school. Aangezien u dermate vaag blijft over deze oorzaak voor uw eigen acties kan er al vanuit gegaan worden dat de acties op zich ongeloofwaardig zijn.

Bovendien blijft u over Bouba Isanneh opmerkelijk vaag, zeker aangezien u door uw steun aan hem te verlenen een tijd lang opgepakt bent geweest (CGVS pp.21-22). Wanneer u gevraagd wordt of hij nog in het parlement zetelt stelt u dat hij "een probleem" heeft en gearresteerd is, hieraan voegt u, ontwijkend, toe dat dit iedere dag gebeurt, mensen die gearresteerd worden. Uit de COI waarover het CGVS beschikt blijkt dat Buba Ayi Sanneh, de MP van Kombo Central Region, het district waar in u uw dorp Kubuneh situeert (CGVS p.4), is opgepakt door de National Intelligence Service in zijn huis te Brikama op 30 augustus 2016 en vrijgelaten wordt op 4 oktober 2016 (zie kopie administratief dossier). Informatie die u het CGVS niet verschaft tijdens uw gehoor op 7 november 2016. Er kan toch van u verwacht worden dat u duidelijker kan stellen wat er met het parlamentslid dat u actief steunt gebeurd is. Het is tevens opmerkelijk dat u, als leerkracht, de naam van de kandidaat die u steunt en waardoor u in de problemen raakt mis schrijft als Bouba Isanneh (CGVS p. 21 en zie uw notitieblad als bijlage bij het gehoorverslag CGVS). Ook over de overwinningssceremonie die u bijgewoond heeft in Brikama op het moment van uw arrestatie in 2012 blijft u erg oppervlakkig. U houdt het op "het was gewoon simpel, blij zijn, muziek was er, we dronken koffie, zoiets, ze zagen het als een meeting" (CGVS p. 22). Ook over de datum van uw arrestatie gaat u over tot verschillende verklaringen. Zo stelt u eerst dat u op 5 maart 2012 gearresteerd wordt door de parlamentsverkiezingen (CGVS p.3), terwijl u het verderop heeft over verkiezingen in de periode april-mei (CGVS p. 21), waarop u stelt dat u opgepakt wordt op 5 april en vrijgelaten op 7 april, hierop situeert u de verkiezing zelf op 29 maart (CGVS p. 22). Dit alles is natuurlijk op zijn minst verward te noemen en draagt bij aan de ongeloofwaardigheid van (uw deelname aan) deze gebeurtenis.

Ook over de gebeurtenissen die de aanleiding voor uw vertrek vormen gaat u over tot vage, verwarde en tegenstrijdige verklaringen. Ten eerste, u en uw medestanders geven informatie door aan Fatu Camara (CGVS p.23). Het CGVS merkt ten eerste al op dat u het op de DVZ enkel over Fatu Camara gehad heeft (zie vragenlijst CGVS administratief dossier) en op het CGVS hier Ahmed Gitteh, een kennis van u die in Canada verblijft, aan **toevoegt** (CGVS p. 24), iets wat de geloofwaardigheid van uw band met deze persoon al serieus ondermijnt. Over hem stelt u bovendien enkel dat hij een verslaggever in Canada is (CGVS p. 23). Hierbij komt nog dat de informatie die u heeft over Fatu Camara niet strookt met de COI van het CGVS (zie administratief dossier), zo beweert u vaagweg dat ze een journaliste is die vroeger bij de overheid in een ministerie gewerkt heeft en dat ze Gambia in het jaar 2000 verliet (CGVS p. 24). U wordt er op gewezen dat Fatu Gambia pas in 2013 verlaten heeft, dus 13 jaar later. Dit verschil is dermate groot dat het op zich al afbreuk doet aan een mogelijk contact met Fatu. U weet niets over de tv-show van Fatu in Gambia of over de precieze problemen die ze gehad heeft met Jammeh. Daarbij komt nog dat u geen enkel bewijs indient van uw contact met Fatu Camara, noch met Ahmed Gitteh. **Het gewoonweg vaag kunnen vermelden van twee journalisten uit de diaspora is natuurlijk geen afdoende ondersteuning van uw asielmotieven.**

Tevens situeert u het begin van uw recente problemen in februari 2015 (CGVS p.14, CGVS p.25) met de vlucht van A.J. naar Senegal. Zijn broer, die bij de NIA zit, heeft een lijst met mensen die in contact staan met Fatu. Echter, vlak hiervoor stelt u dat niet Alpha maar uw collega-leerkracht La.Ja. gevlucht is

voor de overheid toen deze zijn huis doorzocht en nu in Senegal verblijft (CGVS p. 23). U wordt hier op gewezen en stelt slechts dat u fout bent (CGVS p. 25). Bovendien, de spilfiguur in uw contact met Fatu Radio is dus M.T., echter ook over wat met deze persoon gebeurd is kan u geen eenduidige antwoorden geven, zo stelt u eerst dat uw broer u zei dat hij in augustus gearresteerd is (CGVS p. 23), u wordt gevraagd of u augustus 2016 bedoelt en u bevestigt (CGVS p.25). U stelt nogmaals dat de overheid in uw compound kwam in augustus 2016 en door de linken met Madou u in de problemen komt (CGVS p. 25). U wordt gevraagd welke datum op het arrestatiebevel (zie administratief dossier) staat dat u indient, u zegt augustus 2016), hierop wordt u er op gewezen dat er, tot drie maal toe, vermeld staat dat het om 2015 gaat, waarop u uw verklaring aanpast en het hele gebeuren met M.T. vlak na uw komst na Europa situeert, in juli 2015 (CGVS p. 27). Daarbij komt dat het CGVS opmerkt dat u bij DVZ (zie vragenlijst CGVS vraag 4) stelt dat u in mei 2015 informatie doorgegeven hebt aan Fatu Camara, terwijl u het op het CGVS heeft over februari. Wanneer u hier op gewezen wordt, stelt u dat er iedere maand informatie doorgegeven wordt, dit impliceert dat u verder ging met de risicovolle activiteit nadat A.J. al gevlucht is en u al weet dat de overheid een lijst met uw naam op heeft (CGVS pp. 27-28), u stelt, uitermate vaag, dat jullie in mei "ook zaken, zo zo, bepaalde dingen, stuurden". Ook hier kan u de tegenstrijdigheid dus niet opklaren. **Het CGVS kan niet anders dan vaststellen dat u uw verklaringen constant aanpast, dit doet verdere afbreuk aan uw asielmotieven.**

Echter, vooral, uw eigen aangemeten profiel strookt volledig niet met uw vermeende activiteiten voor de Gambiaanse oppositie zowel intern in Gambia als extern door contact met de diaspora. Zo situeert uw openlijke oppositiesteun én het hierdoor opgepakt worden in het jaar 2012, maar wordt hierna, in 2013, aangesteld als vicedirecteur van uw school in Korojula (CGVS p.22). Uit de documenten die u zelf indient (zie administratief dossier), blijkt niet alleen dat u nauw met de overheid samenwerkt, maar tevens dat u een gevierd overheidsmedewerker bent. Iets wat u trouwens zelf aanhaalt en doorheen het gehoor blijft gebruiken als verklaring. Zo stelt u al van in het begin van het gehoor dat u van uw beroep als leerkracht houdt en ook van uw land (CGVS p.6, p.12) en dat u daarom de certificaten (zie administratief dossier) indient. U verklaart dat u de beste leerkracht van het district bent geweest in 2013, wat u ondersteunt met twee certificaten uitgereikt door uw directeur en door het regionale directoraat van het ministerie, dat u tevens een "commitment" certificaat geeft, bovendien krijgt u zelfs felicitaties voor uw onderwijs in het Frans vanuit het ministerie voor onderwijs zelf, waaronder er zijn die dateren van na 2012 (CGVS p. 6). Dit, in combinatie met uw aanstelling tot vicedirecteur in 2013 (CGVS p. 11), toont aan dat er een appreciatie vanuit de Gambiaanse overheden is voor uw werk, natuurlijk zou dit vreemd zijn voor een oppositielid dat al is opgepakt geweest in 2012. U lijkt deze inherente tegenstelling niet te vatten. U geeft acht à negen jaar les in het overheidssysteem (CGVS p.3, p.20) waarvan u naar eigen verklaring vier jaar vicedirecteur bent op de school (CGVS p.11). U situeert, zelf, deze school bovendien in een gebied waar 95 procent van de bevolking Jammeh en de overheid steunt (CGVS p. 19). Dit wijst er toch op dat u daar als oppositielid in een benarde positie zou moeten zitten.

U stelt van in het begin van het gehoor dat u **jeugdactivist bent sinds 1996** (CGVS p. 3). U heeft dan ook een lidkaart uit het jaar 1996, een lidkaart waar veel grammaticale fouten opstaan, iets wat u, als leerkracht, niet door lijkt te hebben (CGVS p. 15), u heeft geen enkel recenter bewijs van een persoonlijke link met de UDP (CGVS p. 19). Bovendien blijft u steken in algemene verklaringen omtrent uw motivatie tot lidmaatschap van en activisme binnen de UDP. U stelt dat u opkomt voor "verandering" (CGVS p.19) zonder deze verandering ooit concreet te kunnen maken. Wanneer u gevraagd wordt om concreter te worden, u engageert zich al 20 jaar en blijft dit toen in een penibele context, houdt u het op voor de verandering van de UDP op "UDP is van 1996" wil een "soevereine partij zijn op de grondwet" en Gambia moet relaties hebben met andere naties. Wanneer verder gevraagd wordt over wat de president dan verkeerd doet, houdt u het, vaagweg, op het feit dat de mensenrechten niet gerespecteerd worden en mensen vluchten of verdwijnen (CGVS p. 20). Hierop wordt u gevraagd of er specifieke wetten zijn waar de UDP tegen vecht en u stelt "levensomstandigheden van Gambianen", de vraag moet u een vierde keer gesteld worden voor u aanhaalt wat er in de regio van uw oom en andere familieleden in 2010 gebeurd is. **Hieruit blijkt toch dat u maar op een erg beperkte manier weet waar de UDP voor staat, u de link met uw eigen omgeving pas laat legt en u kan nooit uitleggen wat de "verandering" dan concreet moet inhouden.**

Vooraf, hoewel het CGVS erkent dat u over een algemene politieke kennis beschikt, kan u over uw **eigen rol** binnen de Gambiaanse oppositie niet overtuigen. Over uw eigen aanbreng stelt u slechts "tijdens de campagne ging ik stemmen zoeken, er zijn mensen die de partij haten maar ze weten niet waarom" u licht hen dus in over de doelen van de partij, u bent een "prominente" jongere in uw regio (CGVS p.15, p.18). Dus wanneer u gevraagd wordt waarom u, **20 jaar later**, nog steeds jeugdactivist bent blijft u uiterst vaag (CGVS p. 15, p.18). U stelt dat u een stem heeft in de regio door uw talenten en uw educatie en zo mensen kan overtuigen. Zo lijkt het alsof u een prominente rol speelt. Echter, het beperkt zich tot soms naar de levering van T-shirts te gaan in de regio Basse waar u les geeft, er zijn

twee meetings per maand maar u kan meestal niet gaan, nochtans stelt u zelf dat deze meetings de manier zijn waarop u informatie over de partij krijgt (CGVS p. 19). Zo schippert u constant tussen het minimaliseren van uw rol en het uitvergroten van uw rol. U wordt er op gewezen dat u al 37 bent (CGVS p. 18). Uw rol binnen de UDP is dus op een dubbele manier vreemd te noemen, enerzijds blijft u twintig jaar lang gezien worden als een jeugdactivist, anderzijds omschrijft u – zichzelf- als een gerespecteerde leerkracht binnen een overheidsapparaat in een streek waar de regerende partij een overweldigende steun geniet. Hierop gaat u over tot een tegenstrijdige verklaring, u stelt dat uw job u dus niet toelaat om veel invloed te hebben in de partij (CGVS p. 19), terwijl u zichzelf, net ervoor, als “prominent” en invloedrijk in de regio omschrijft. **U kan nooit op een afdoende manier uitleggen hoe u, als gevierd overheidsmedewerker, dan een oppositielid kan zijn dat al vervolgd geweest is.** U krijgt hiertoe nochtans uitgebreid de kans, maar u blijft een strikte **scheiding** maken. U stelt dat u enerzijds ambtenaar bent die zijn leven en zijn job beschermt maar anderzijds meebouwt aan de partij. Voor u staat uw job volledig los van uw politieke activiteiten, iets dat erg vreemd is in een de facto dictatuur. U blijft het er op houden dat u capabel bent, gekwalificeerd voor uw mandaat, u kan goed Frans en goed Engels, dat u aanbevolen wordt omdat de gemeenschap ziet dat u goed werk aflevert (CGVS p.21, p.23). Dit is erg vreemd aangezien u zelf stelt dat Jammeh alles controleert (CGVS p. 20), dan zou het toch lijken alsof hij zeker de geesten van de jongeren waar u aan lesgeeft wil controleren. Hiermee geconfronteerd, stelt u enkel dat iedereen het zwijgen opgelegd kan worden (CGVS p. 21), zonder dit concreet te maken. U wordt er op gewezen dat in een dictatuur het belangrijker is om de overheid te steunen dan talenten te hebben, zeker in uw positie, maar u stelt slechts dat uit het feit dat u vicedirecteur bent niet per definitie voortvloeit dat u de overheid steunt (CGVS p. 22). Volgens u doet u uw burgerplicht, zelfs nadat u uit de gevangenis, in 2012, komt (CGVS p. 23). U vertrekt dus steeds vanuit uw eigen standpunt, en niet vanuit dat van het systeem waarin u werkt. Hierbij gaat u opnieuw voorbij aan het feit dat u een gevierd overheidsmedewerker is en dat u dit niet kan rijmen met uw oppositiepraktijken. U houdt er aan vast dat u zich **low profile** houdt (CGVS p. 26, p.27, p.28), net door uw job, echter, terzelfder tijd heeft u het over de ‘overheid uitdagen’ en hierdoor neemt u, toch met nog steeds dezelfde job, **het risico** om informatie door te spelen aan Fatu Camara in 2015, vijf jaar na de gebeurtenissen in 2010. U krijgt nog verschillende kansen om hier een overtuigende verklaringen aan te geven maar u verzaakt er aan, u blijft uw job gebruiken als een indekking voor uw beperkte rol in de UDP maar dit staat volkomen haaks op het risico dat u in 2015 neemt (CGVS p. 28-29). Het is bovendien vreemd dat u enerzijds verklaart dat u van uw job houdt zelfs respect heeft voor uw functie (CGVS p.6, p. 29) en anderzijds dat u niet anders kon dan er mee verder gaan na uw arrestatie in 2012 (CGVS p. 23). Kortom, u kan op geen enkele manier verklaren hoe u uw oppositiepraktijken concreet rijmt met uw job als vicedirecteur in een school. Tot slot merkt het CGVS op dat u uw oppositiepraktijken de ene keer wel in de regio van uw school situeert (CGVS p. 19) en de andere keer stelt dat het zich beperkt tot Kubuneh en Brikama, uw thuisregio (CGVS p. 28).

Het CGVS kan niet anders dan vaststellen dat u over de gehele lijn een lage graad van geloofwaardigheid geniet en bovendien blijkt gegeven heeft van frauduleuze intenties. U kan dus niet aantonen dat u effectief als oppositielid Gambia moet verlaten.

Een deel van de documenten die u indient worden hierboven besproken. Het HRW-artikel dat u indient over de algemene situatie in Gambia toont niets aan in uw persoonlijke geval. De certificaten van uw opleidingen en uw manier van lesgeven ondersteunen enkel uw verklaringen omtrent uw capaciteiten als leerkracht in Gambia. De loonbrieven die u indient tonen aan dat u door het Ministerie voor Onderwijs van de Gambiaanse overheid betaald wordt. Verder, zoals eerder al besproken, spreekt het door u ingediende arrestatiebevel uw eigen verklaringen tegen. Op de lidkaart van de UDP die u indient staan er veelvuldig grammaticale fouten. Bovendien moeten documenten - om bewijskrachtig te zijn - gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, iets waar u aan verzaakt. Uw “voter’s card” en de geboortecertificaten van u en uw familieleden vormen een aanwijzing voor uw en hun identiteit, maar brengen niets bij aan uw asielmotieven op zich, net als de gezondheidsfiches van uw kinderen en uw familiefoto’s. Het document van de Dublin Unit van DVZ toont aan dat u bent teruggenomen door België om uw asielaanvraag hier te behandelen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker "*Verkiezingen in Gambia in 2012 : Wikipedia*" en "*Sénégal Troops enter Gambia*".

Ter terechtzitting legt verzoeker verklaringen neer van "*E.K. - collega*", "*F.B. - echtgenote*", "*S.J. - vader*", "*M.L. - broer*" en "*E.K. - collega*", alsook een "*omslag DHL*".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 23 februari 2017 een schending aan artikel 1A, §2, van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van de "*manifeste appreciatiefout*" en van de materiële motiveringsplicht.

Hij geeft een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel.

Verzoeker legt uit dat "*hij niet alleen tijdens het verhoor en met name na de pauze toegegeven heeft dat hij in eerste instantie de wijze waarop hij naar België gekomen is verborgen heeft gehouden*" en dat "*hij dit in eerste instantie gedaan heeft om zijn zuster, familieleden en vrienden te beschermen*" omdat hij "*vreesde dat indien deze informatie uitlekte dit nadelig zou kunnen zijn voor hem*". Hij stelt dat dit ook zijn reden was "*om naar Nederland te gaan voor het indienen van zijn asielaanvraag*".

Hij ontkent dat hij geholpen wordt door zijn overheid "*omdat de lokale directeur van de scholengemeenschap waar verzoeker vice-directeur en leerkracht is een lovende brief over verzoeker schrijft en zijn job bevestigt*", temeer daar het stuk betreffende zijn aanstelling van 16 april 2012 dateert. Hij voert aan dat de commissaris-generaal geen onderscheid maakt "*tussen de vervolgende overheid en het feit dat de directeur die verzoeker persoonlijk kent, met wie hij vriendschappelijke en collegiale relaties onderhoudt en die géén deel uitmaakt van de vervolgende overheid een bevestiging aflevert dat verzoeker geen vrees zou kunnen kennen vanwege zijn overheid*". Ook in verband met de loonbrieven maakt de commissaris-generaal volgens verzoeker ten onrechte "*geen onderscheid tussen de problemen van verzoeker die zich op politiek vlak situeren en de lovende taal die zich zuiver op professioneel vlak situeert*", daar het "*louter administratieve formaliteiten (zijn), die losstaan van de problemen die verzoeker kende met de politieke lijdende Masse*". Hij wijst dienaangaande naar een citaat waaruit zou blijken "*dat de houding van de dictator thans dusdanig is dat hij zelfs de eigen medestanders verplicht tot vluchten*".

Verzoeker citeert uit het gehoorverslag waaruit volgens hem blijkt "*dat verzoeker zijn arrestatie precies niet als aanleiding voor zijn vlucht aangaf, en dat hem op dat ogenblik niet de gelegenheid gegeven werd verdere uitleg te geven*" en "*dat noch uit de vraag, noch uit het antwoord enig element gegeven worden waarbij deze arrestatie als "aanleiding" voor de huidige problemen aangegeven wordt, wel integendeel*".

Wat zijn verklaringen over Bouba Isanneh betreft, voert hij aan dat hij hem "*niet alleen kent, maar ook diens situatie, minstens de algemene politieke situatie verder opvolgde*" en dat "*het feit dat verzoeker niet aangaf dat hij intussen vrijgelaten werd, daar waar hem dat niet gevraagd werd, noch dat verder ingegaan werd op het feit of betrokkene al dan niet in het parlement zit, doet in de gegeven omstandigheden niets af aan de accuraatheid van de informatie die verzoeker geeft*". Hij stelt dat "*zelfs als het korte zinnetje van verzoeker zou moeten geïnterpreteerd worden als zou hij niet op de hoogte zijn van de vrijlating van BOUBA op 4 oktober 2016, zijnde een maand voor het verhoor, er niet vergeten mag worden dat sinds zijn vertrek uit Gambia de contacten van verzoeker beperkter zijn*". Hij klaagt aan dat hem verweten wordt vaag te zijn over het viëren van de verkiezingsoverwinning terwijl de commissaris-generaal "*er verder niet op ingaat, noch bijkomende informatie vraagt*". Verzoeker acht "*de hoeveelheid informatie die verzoeker geeft over een kandidaat die onafhankelijk is, dus niet van zijn partij, ook al heeft hij diens overwinning bijna 5 jaar eerder mee gevierd dan ook volkomen redelijk*".

Verzoeker meent dat hij over zijn eigen arrestatie *"steeds eenduidig gesteld heeft dat dit gebeurde na de verkiezingen van 2012, die effectief plaatsgrepen op 29 maart 2012"* en *"dat de eenmalige vermelding van "maart" berust op een vergissing"*.

Volgens verzoeker kan het feit dat hij bij het Commissariaat-generaal andere bijkomende namen noemt niet als tegenstrijdigheid aanzien worden.

Wat Fatu Camaru betreft, merkt hij op dat hij *"onterecht vastgepind wordt op een informatie die hij gegeven heeft en waarbij hij specificeerde dat hij er niet zeker van was, met name het tijdstip waarop zij het land verliet"*. Zijn bewoordingen doen volgens verzoeker meer *"denken aan het feit dat verzoeker "in de jaren 2000" bedoeld heeft, dan het jaar 2000"*. Hij benadrukt dat hij een aantal weet zaken *"over FATU CAMARA die wel degelijk correct zijn met name het feit dat zij voorheen medestandster was van de president, dan gearresteerd werd, diende te vluchten, dat zij journaliste was en voor de radio/tv werkte"* en *"dat de taken van verzoeker eerder lagen in het verzamelen van de informatie, dan in de contacten met Fatu en Gittah"*.

Verzoeker stelt dat hij het begin van zijn problemen in februari 2015 situeert en dat uit de door hem bijgebrachte documenten blijkt eveneens dat Madou Touray gearresteerd werd in 2015. Volgens hem kan *"de stress van het verhoor"* bepaalde fouten veroorzaken. Hij stelt zich verder *"de vraag in welke mate de P.O. die in casu de vragen en antwoorden in het engels stelde en zelf vertaalde naar het Nederlands zich niet vergist heeft en op hetzelfde verkeerde spoor is doorgegaan"*, gezien *"nergens uit het dossier blijkt enige specifieke opleiding die de PO zou gehad hebben mbt de engels taal"* en ermee rekening moet worden gehouden *"dat engels niet de moedertaal van verzoeker is, die eigenlijk yola spreekt"*. Volgens verzoeker was het *"duidelijk minstens een gedeelde vergissing van de PO"*.

Hij benadrukt *"dat zijn politiek oppositieprofiel in Gambia laag was, dat hij dit ook laag hield wat met name de reden was waarom hij enkel lid was bij de "jeugdactivisten"*, dat hij problemen met de autoriteiten, die hem te werk stelden, wilde vermijden, dat hij opposant is maar *"het openlijk conflict"* niet opzoekt, dat hij meewerkte *"achter de schermen"* en dat hij hielp met *"het vergaren van informatie tegen de machthebbers"*. Hij besluit *"dat het CGVS onterecht een zeer gedegen kennis vereist van de politiek"* en herhaalt *"dat zelfs medestanders van de president niet vrij zijn van represailles, zoals blijkt uit de eigen info van de CGVS"*.

Aangaande de subsidiaire bescherming voert verzoeker aan dat *"de afwezigheid van noodzaak aan subsidiaire bescherming afleiden uit de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas een redeneringsfout en een motiveringsfout"* inhoudt. Hij stelt dat *"gelet op de verkiezingsnederlaag van Yahya JAMMEH, het feit dat hij de macht weigert af te geven, het feit dat de verkozen president in ballingschap diende te gaan en dat Senegalese troepen Gambia binnenvielen, maakt dat de vraag naar subsidiaire bescherming zeker niet als louter theoretisch afgedaan kan worden"*.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr.

205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Gambia omwille van zijn activiteiten voor de politieke oppositie. De Raad hecht echter geen geloof aan het asielrelaas van verzoeker.

2.4. Vooreerst stoken verzoekers verklaringen over zijn problemen met de autoriteiten - waaronder een arrestatie in 2012 omwille van zijn deelname aan een verkiezingsoverwinningfeest van de onafhankelijke kandidaat Bouba Isanneh (gehoor, p. 3, 21-22) en een aanhoudingsbevel naar aanleiding van het doorspelen van informatie naar journalisten in de diaspora (gehoor, p. 14, 23-25) - geenszins met het door hem geschetste profiel als gevierd overheidsmedewerker, die in 2013 nog aangesteld werd als vicedirecteur van de school in Korojula (gehoor, p. 22), die in 2013 verkozen werd als beste leerkracht in het district (gehoor, p. 6) en die tot april 2015 betaald werd door de overheid. Dat verzoeker dergelijke benoeming en waardering kon bekomen, ondanks zijn politiek profiel, is des te frappanter daar hij tevens stelde dat zijn school in een gebied ligt waar 95 procent van de bevolking oud president Jammeh en de overheid steunt (CGVS p. 19). Dat verzoeker in maart 2015 een nieuw paspoort aanvraag en bekam, hoewel dit na (en naar aanleiding van) zijn recente problemen was (CGVS p. 14), wijst erop dat hij geen vrees koestert of dient te koesteren ten aanzien van de Gambiaanse autoriteiten, daar hij zich vrijwillig tot deze autoriteiten gericht heeft en deze zijn reis naar het buitenland mee bewerkstelligd hebben. Uit de door verzoeker voorgelegde stukken blijkt zelfs dat de Gambiaanse overheid hem actief geholpen heeft om zijn visum te bekomen en aldus naar het buitenland te kunnen vertrekken, gelet op onder andere de benoemingsbrief van het "Personal Management Office" van het Gambiaanse Ministerie van Onderwijs waarop verzoeker stelt dat hij het recht heeft om geïdentificeerd te worden als een lid van een ministerie indien hij wenst te reizen (CGVS p. 14). Verzoeker argumenteert dat ten onrechte geen onderscheid gemaakt wordt *"tussen de vervolgende overheid en het feit dat de directeur die verzoeker persoonlijk kent, met wie hij vriendschappelijke en collegiale relaties onderhoudt en die géén deel uitmaakt van de vervolgende overheid een bevestiging aflevert dat verzoeker geen vrees zou kunnen kennen vanwege zijn overheid"* en hij meent dat *"tussen de problemen van verzoeker die zich op politiek vlak situeren en de lovende taal die zich zuiver op professioneel vlak situeert"*, terwijl het volgens hem *"louter administratieve formaliteiten (zijn), die losstaan van de problemen die verzoeker kende met de politieke lijdende Masse"*. Verzoeker stelt ook dat *"de houding van de dictator thans dusdanig is dat hij zelfs de eigen medestanders verplicht tot vluchten"*, en de uitleg *"dat zijn politiek oppositieprofiel in Gambia laag was, dat hij dit ook laag hield wat met name de reden was waarom hij enkel lid was bij de "jeugdactivisten"*, dat hij problemen met de autoriteiten, die hem te werk stelden, wilde vermijden, dat hij opposant is maar *"het openlijk conflict"* niet opzoekt, dat hij meewerkte *"achter de schermen"* en dat hij hielp met *"het vergaren van informatie tegen de machthebbers"*. Echter al deze toelichtingen en beweringen zijn niet overtuigend, gezien uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij reeds sinds 1996 aangesloten was bij de oppositie en (minstens) sinds 2012 bij de overheid bekend stond als oppositielid en hij zelf aangaf dat Jammeh alles controleert (CGVS p. 20) en iedereen het zwijgen opgelegd kan worden (CGVS p. 21). Bovendien betreft het niet enkel *"louter administratieve formaliteiten"*, gezien verzoeker zich voor het bekomen van een paspoort en visum ook richtte tot andere autoriteiten dan *"de directeur die verzoeker persoonlijk kent"*.

2.5. Betreffende verzoekers eigen arrestatie in 2012, naar aanleiding van zijn deelname aan een verkiezingsoverwinningfeest van de onafhankelijke kandidaat Bouba Isanneh (gehoor, p. 3, 21-22), merkt de Raad op dat in het verzoekschrift gesteld wordt *"dat verzoeker zijn arrestatie precies niet als*

aanleiding voor zijn vlucht aangaaf en *“dat noch uit de vraag, noch uit het antwoord enig element gegeven worden waarbij deze arrestatie als “aanleiding” voor de huidige problemen aangegeven wordt, wel integendeel”*, waaruit kan worden afgeleid dat verzoeker dit thans niet als asielmotief aanduidt. Hoe dan ook blijkt dat verzoeker deze arrestatie niet aannemelijk maakt. Zo schrijft verzoeker, nochtans een leerkracht, de naam van de kandidaat steeds verkeerd als *“Bouba Isanneh”* (CGVS p. 21), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat het *“Buba Ayi Sanneh”* geschreven wordt, antwoordde verzoeker, gevraagd of Bouba Isanneh nog in het parlement zit, enkel dat *“Hij had een probleem dat hoorde ik hij werd gearresteerd. Dat gebeurt iedere dag ja, mensen die gearresteerd worden.”* (gehoor, p. 22), zonder melding te maken van het feit dat Bouba Isanneh op 4 oktober 2016 vrijgelaten werd en menens was zijn politiek activisme verder te zetten, en legde verzoeker vage verklaringen af over de overwinningssceremonie van *“Bouba Isanneh”* in Brikama toen verzoeker gearresteerd werd (CGVS p. 22). Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd *“dat verzoeker niet aangaf dat hij intussen vrijgelaten werd, daar waar hem dat niet gevraagd werd, noch dat verder ingegaan werd op het feit of betrokkene al dan niet in het parlement zit”, dat “er niet vergeten mag worden dat sinds zijn vertrek uit Gambia de contacten van verzoeker beperkter zijn”* en dat de commissaris-generaal over het viere van de verkiezingsoverwinning *“verder niet op ingaat, noch bijkomende informatie vraagt”*, benadrukt de Raad dat van een asielzoeker nochtans mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielrelaas, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek. Het komt immers in de eerste plaats aan verzoeker toe om aan de hand van een coherent relaas, achtergrondkennis van zijn leefwereld en voor zijn relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken, dit aan de hand van, onder meer, spontane verklaringen en volledige antwoorden op open vragen. De Raad kan niet inzien waarom verzoeker niet kon stellen dat Bouba Isanneh was gearresteerd en vrijgelaten te meer dit laatste wel betekenisvol is voor de politieke situatie in zijn land.

2.6. Wat de arrestatie van verzoekers oom S.D. in 2010 betreft, stelt de Raad nog vast dat verzoeker ook hierover incoherente en onaannemelijke verklaringen aflegde. Zo stelde hij dat zijn oom S.D. in 2010 gearresteerd werd, dat hij hierover zelf nooit over werd aangesproken (CGVS p.7) en dat deze oom vermeld staat in het Amnesty-artikel dat hij neerlegde (CGVS p. 7). De Raad kan enkel vaststellen dat verzoekers oom niet genoemd wordt in de ene bladzijde van dit rapport die verzoeker voorlegde en dat diens naam evenmin voorkomt in het volledige rapport, dat door de CGVS aan het administratief dossier werd bijgevoegd. Uit dit rapport blijkt voorts dat 1000 dorpelingen opgepakt werden, terwijl verzoeker over 200 opgepakte dorpelingen sprak.

2.7. Aangaande verzoekers vrees omwille van het aanhoudingsbevel van 2015 naar aanleiding van zijn rol in het doorspelen van informatie naar journalisten in de diaspora (gehoor, p. 14, 23-25), merkt de Raad op dat verzoeker deze activiteiten geenszins aannemelijk maakt. Zo legde hij incoherente verklaringen af over zijn motivatie om over te gaan tot het doorspelen van informatie, daar hij eerst beweerde dat de verkiezingen en de hierop volgende arrestatie van de oppositieleider en 19 anderen in 2016 hem hiertoe bewoog, wanneer hij al niet meer in Gambia was, om dan daarna te stellen dat hij actie wilde ondernemen omdat zijn familieleden, met name de ooms Y.K. en L.J., gevangen zouden zijn genomen en deze laatste gedood is (gehoor, p. 28-29). Verder vermeldde verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken enkel Fatu Camara als persoon met wie hij dergelijke contacten had, terwijl hij op het Commissariaat-generaal ook Ahmed Gitteh, een kennis in Canada, noemde (gehoor, p. 24). Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat het niet als tegenstrijdigheid aanzien kan worden dat hij bij het Commissariaat-generaal andere bijkomende namen noemt, wijst de Raad erop dat verzoeker evenmin aannemelijk toelicht waarom hij dit toen niet heeft gedaan. Bovendien beweerde verzoeker over Fatu Camara dat zij een (radio)journaliste is die vroeger bij de overheid in een ministerie gewerkt heeft en dat zij Gambia in het jaar 2000 verliet en dat haar website FatuRadio.com heet (*“Ze werkte in het ministry, de overheid eerder. (...) Een journaliste. (...) Ja ze had een radioshow. (...) Ze was erg prominent in het land. De website, radio of network, dat is hetzelfde.”*; gehoor, p. 24), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat Fatu Camara een televisiepresentatrice was die het land pas in 2013, dus 13 jaar later en toen verzoeker al politiek actief zou geweest zijn, heeft verlaten, en dat haar website Fatunetwork.com is. Verzoeker bleek evenmin op de hoogte van de precieze problemen die zij gehad heeft met Jammeh (gehoor, p. 24). Uit het gehoorverslag blijkt geenszins dat het tijdstip van de vlucht van Fatu informatie was *“waarbij hij specificeerde dat hij er niet zeker van was”*, zoals wordt gesteld in het verzoekschrift, gezien verzoeker tijdens zijn gehoor tweemaal *“rond 200”* bevestigde en verder toegaf *“Ja ik weet het niet meer het jaar, ze kreeg een probleem in het land.”*; gehoor, p. 24). Hoe dan ook kan verzoeker geen enkel bewijs neerleggen van zijn beweerde contacten met Fatu Camara of met Ahmed

Gitte ("Nee geen bewijzen van."; gehoor, p. 24), hoewel deze veelvuldig en regelmatig zouden zijn geweest ("De informatie is niet één iets, iedere maand doen we het. (...) In mei stuurde we ook zaken, zo zo zo, bepaalde dingen, ja daarom."; gehoor, p. 28). De bewering in het verzoekschrift "dat de taken van verzoeker eerder lagen in het verzamelen van de informatie, dan in de contacten met Fatu en Gitte" doet geen afbreuk aan de redelijke verwachting dat verzoeker enige basiskennis zou moeten hebben over de personen voor wie hij informatie verzamelde en waardoor hij zijn leven in gevaar bracht. Ten slotte kan verzoeker de directe aanleiding van zijn vlucht niet op coherente wijze duiden, daar hij soms A.J. en soms L.J. noemt als medestander die naar Senegal vluchtte (gehoor, p. 23, 25), en hij verder de arrestatie van M.T. aanvankelijk in augustus 2016 plaatste, maar dit verbeterde naar 2015 toen hij geconfronteerd werd met de data op het aanhoudingsbevel (gehoor, p. 25, 17).

2.8. De loutere stelling in het verzoekschrift dat "de stress van het verhoor" bepaalde fouten kan veroorzaken -wat niet wordt betwist-, is echter geen aannemelijke verschoning voor verzoekers talrijke wisselende verklaringen en toevoegingen omtrent de door hem zelf aangebrachte asielfeiten. Immers, elke asielzoeker staat in zekere mate onder psychische druk en uit het gehoorverslag blijkt daarenboven dat verzoeker de vragen goed begreep, maar dat hij de vragen op incoherente wijze beantwoorde en tevens soms feitelijk foutieve antwoorden gaf, hetgeen echter niet kan teruggebracht worden tot een slecht begrip van de vragen. Integendeel uit het verhoor op het Commissariaat-generaal kan inderdaad blijken dat verzoeker zijn verklaringen bijstelt naarmate doorgevraagd wordt en hij met concrete informatie wordt geconfronteerd (zoals de datum op het aanhoudingsbevel). Hieruit kan geen stress maar wel een duidelijke alertheid blijken.

2.9. Waar in het verzoekschrift de vraag gesteld wordt "in welke mate de P.O. die in casu de vragen en antwoorden in het engels stelde en zelf vertaalde naar het Nederlands zich niet vergist heeft en op hetzelfde verkeerde spoor is doorgedaan", gezien "nergens uit het dossier blijkt enige specifieke opleiding die de PO zou gehad hebben mbt de engels taal" en ermee rekening moet worden gehouden "dat engels niet de moedertaal van verzoeker is, die eigenlijk yola spreekt", benadrukt de Raad vooreerst dat artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet niet is geschonden doordat het gehoor op het Commissariaat-generaal zonder tussenkomst van een tolk werd afgenomen in een andere taal dan de proceduretaal. Artikel 51/4 verhindert niet dat de dossierbehandelaar zich tijdens het interview uitdrukt in een vreemde taal, in casu het Engels, en zelf de rol van tolk waarneemt wanneer hij die taal beheerst (RvS 3 september 2008, nr. 185.993). Verzoeker toont met zijn louter hypothetische stellingen geenszins in concreto aan dat de ambtenaar het Engels niet of onvoldoende zou hebben beheerst. De bewering in het verzoekschrift "dat engels niet de moedertaal van verzoeker is, die eigenlijk yola spreekt" toont - voor zover al waar - evenmin aan dat verzoeker niet in staat zou zijn om in het Engels gehoord te worden, daar hij bij zijn asielaanvraag zelf verzocht om een tolk Engels (inschrijving NL) en aangaf het Engels en het Frans te spreken, maar het "Jolla", "Wolaf" en "Madinka" niet te spreken (verklaring betreffende procedure, vraag 2a-2b). Tijdens het gehoor gaf verzoeker zelf meermaals aan het Engels goed te beheersen ("Engels en Frans en een beetje dialecten van mijn land, 4 ongeveer. (...) Engels studeerde ik in Musrat Senior School ik studeerde af in 2005, in 2006 werd ik ongekwalificeerde leerkracht voor een jaar omdat ik er van hield. (...) Ik kan frans en engels, als zij het niet kunnen, wie doet het dan, de studenten willen mijn Engels."; gehoor, p. 2-3, 23). Er wordt aldus niet aangetoond dat de taal van het gehoor een negatieve invloed heeft gehad op de behandeling van verzoekers asielaanvraag.

2.10. De algehele geloofwaardigheid van verzoeker wordt verder aangetast door zijn leugenachtige verklaringen over zijn komst naar België en (het bekomen van) zijn visum (gehoor, p. 8-15), alsook door de vaststelling dat verzoeker heeft nagelaten in België asiel aan te vragen alvorens door te reizen naar Nederland (gehoor, p. 28), terwijl van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij zo snel mogelijk een asielaanvraag indient. De uitleg in het verzoekschrift dat "hij niet alleen tijdens het verhoor en met name na de pauze toegegeven heeft dat hij in eerste instantie de wijze waarop hij naar België gekomen is verborgen heeft gehouden" en dat "hij dit in eerste instantie gedaan heeft om zijn zuster, familieleden en vrienden te beschermen" omdat hij "vreesde dat indien deze informatie uitlekte dit nadelig zou kunnen zijn voor hem" kan zijn gedrag niet verschonen, gezien de asielaanvraag op zich immers een verzoek tot en een uiting van vertrouwen is in de bescherming die de Belgische autoriteiten verzoeker bieden en de behandeling van een asielaanvraag in vertrouwen geschiedt, waardoor er geen reden is om in het onthaalland onjuiste informatie te debiteren.

2.11. Het bij zijn verzoekschrift gevoegde artikel *“Verkiezingen in Gambia in 2012 : Wikipedia”* beschrijft de achtergrond en boycot van de parlementsverkiezingen in Gambia in 2012, maar doet geen afbreuk aan bovenstaande concrete vaststellingen.

2.12. De ter terechtzitting neergelegde verklaringen van *“E.K. - collega”* van 5 januari 2017, *“F.B. - echtgenote”* van 2 december 2016, *“S.J. - vader”* van 5 januari 2017, *“M.L. - broer”* van 5 januari 2017 en *“E.K. - collega”* van 5 januari 2017 zijn louter subjectieve documenten, opgesteld door beweerde collega's en familieleden, waaraan geen objectieve bewijswaarde kan worden gehecht. Voorts is het opvallend dat verzoekers collega E.K. twee verklaringen aflegde, op dezelfde dag, beide afgestempeld in *“Banjul, The Gambia”*, die evenwel een andere vorm en inhoud hebben. Verder bevatten de voorgelegde verklaringen talrijke inhoudelijke ongerijmdheden, waardoor verzoekers gehele geloofwaardigheid verder wordt ondermijnd. Zo bespreekt geen enkele verklaring het aanhoudingsbevel dat in 2015 op verzoekers naam werd uitgeschreven en dat de directe aanleiding van verzoekers vlucht was. De verklaringen van *“E.K. - collega”* van 5 januari 2017 en van *“S.J. - vader”* van 5 januari 2017 vermelden wél verzoekers arrestatie in 2012, hoewel dit volgens verzoeker geen vluchtaanleiding was, en de verklaring van *“E.K. - collega”* van 5 januari 2017 meent dat verzoeker *“has being detained various times”*, hoewel verzoeker zelf slechts één arrestatie noemde. De verklaring van *“F.B. - echtgenote”* van 2 december 2016 stelt nog dat zij *“one time been detained fort he whole day after which they understands that I don't know your where about so they released me”*, terwijl verzoeker hier nergens over sprak. Ook de verklaring van *“S.J. - vader”* van 5 januari 2017 maakt geen enkele melding van de aanhouding van verzoekers echtgenote, hoewel de vader beweert dat hij haar bezoekt en zij hem wel wist te vertellen dat de overheid verzoeker thuis komt zoeken (*“Formally I sometime back visit my said son wife F.B. in the house at KUBUNEK and she confessed to me that strange people of Authority alwats in most of the times come there asking for your where about”*). De Raad merkt tevens op dat de verklaringen evenmin coherent zijn over de politieke functie van verzoeker, daar hij wisselend als *“Youth Secretary”* (verklaring van *“E.K. - collega”* van 5 januari 2017), *“National Organizing Secretary”* (verklaring van *“F.B. - echtgenote”* van 2 december 2016, verklaring van *“S.J. - vader”* van 5 januari 2017) en *“Youth Secretary and Mobilizer”* (verklaring *“M.L. - broer”* van 5 januari 2017, verklaring *“E.K. - collega”* van 5 januari 2017) omschreven wordt. De verklaring van *“E.K. - collega”* van 5 januari 2017 beschrijft verzoeker als *“Youth Secretary of Opposition Party U.D.P. and Social Media Blogger (...) and Mobilizer”*, terwijl uit verzoekers verklaringen nergens blijkt dat hij een eigen blog had. De beweringen in de verklaringen over zijn politiek engagement (*“(…) very vocal in youth management and affairs (...) He has been one of those controbutor in the fight against bad Governence and dictatorship in the country.”*; *“(…) a strong member with the leadership able to organized youths in the West Coast Region Area.”*; *“(…) an active member, so vocal and active in spreading internet information.”*; *“(…) was campaigning against the former regime.”*) stroken evenmin met verzoekers eigen verklaringen dat hij *“low profile”* bleef om zijn werk als leerkracht en zijn familie veilig te stellen.

2.13. De voorgelegde *“omslag DHL”* kan de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas niet herstellen gezien hieruit niet kan worden afgeleid welke stukken hiermee verstuurd werden, noch wat de authenticiteit en bewijswaarde van de opgestuurde documenten zou zijn.

2.14. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.15. Met betrekking tot de aangevoerde schending van de artikel 2 en 3 EVRM dient te worden opgemerkt dat de artikelen 2 en 3 EVRM inhoudelijk overeenstemmen met artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekster een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.16. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat *“de afwezigheid van noodzaak aan subsidiaire bescherming afleiden uit de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas een redeneringsfout en een motiveringsfout”* inhoudt, antwoordt de Raad dat het feit dat de motieven inzake de subsidiaire

bescherming gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

2.17. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt. De stelling in het verzoekschrift dat *“gelet op de verkiezingsnederlaag van Yahya JAMMEH, het feit dat hij de macht weigert af te geven, het feit dat de verkozen president in ballingschap diende te gaan en dat Senegalese troepen Gambia binnenvielen, maakt dat de vraag naar subsidiaire bescherming zeker niet als louter theoretisch afgedaan kan worden”* en het aan het verzoekschrift gevoegde artikel *“Sénégal Troops enter Gambia”* tonen de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst niet aan. Immers ter terechtzitting wordt door beide partijen niet ontkent dat indien er nog spanningen kunnen zijn in Gambia er geenszins sprake is van willekeurig geweld dat van een dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

2.18. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.19. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.20. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien augustus tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

K. DECLERCK